

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra INDLEDNING

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871879968.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Altsaa skal jeg da nu forlade mit Hiem, og en Reise
Førstegang i mit Liv prøve; besynderligt nok!
Fiireogtyvende Gang er jeg reist vel alt rimdtomkring Solen!
Dristig og lang var min Vey, mangan Staldbroder er død.
Ak! men hvad siger det alt? Mens paa Himlen ustandsed jeg iled,
Var jeg fra Axelstad høit tre Gange fem Miles Vey.
Nu skal jeg rulle mit Sielland igiennem, til Fyen, ja til Taasing,
Over til Langelands Bye, muligt til Laaland og Møen.
Sær Forventning fylder min Barm, som da først i min Barndom
Færdig til Jægersborg Skov pakket en Kildevogn stod.
Lad dig da stemme, min Luth! at igiennem de lydende Strænge
Reent jeg tolke kan, alt hvad paa Veien er hændt.
Men hvad tænker du paa, barnagtige, daarlige Digter?
120 Slig en Reise du troer Publikum værd at betro?
Om hvordan først du drog hen over Roeskildes langsomme Landvey,
Ringsted og Slagels forbi, lige til selve Corsøer;
Kom paa Smakken, fik ondt, rulled langsomt fra Porten i Nyborg,
Otte Timer fem Miil, over den knudrede Vei,
Kom saa til Svendborg, derfra over Sundet til Taasing, og derfra
Atter, paa Bølgernes Ryg, uskadet til Langelands Bye.
Slige Sager da mener du værd at fortælle til Folk, som
Reiser har læst, der er giort hele Jordkloden om kring?
Viist er dit Varsel, min Ven! og jeg føler hvad dristig jeg vover;
Til mit Forsvar kun maa tiene dig dette Par Ord:
Amagerfolk har man seet at dandse paa Bund af en Fierding,
Hvortil vi Andre en Sal ønske, paa hundrede Fag.
Hiernen er omringet rundt af hele den øvrige Verden,
Men, hvad besynderligt er, Hiernen kan omringe den.
Kyndige Mænd har sagt: I et Æg ligger al Universum,
Skiønhedens rundeste Form, Klodens eliptiske Gang,
Organismens herlige Frøe, og det mystiske Livstof.
Ligger det alt i et Æg, lidet af Omfang og Kraft,
Hvad maa der ligge da alt, mellem Axelstad, Ringsted og Nyborg,
121 Og saa videre frem, naar vi det ret kun kan see?
Dette Talent, at see, har de ældgamle Slægter bestandig
Tillagt Digterens Blik; der stikker Kunsten kun i!
Og for at vise Synet ey blot gaaer udenfra ind ad,
Men fornemmelig først indefra straalert ud,
Siger det gamle Sagn, at Homer, Poeternes Fader,
Var i sin Alderdoms Tid blind paa det udvortes Syn.
Hvad der nu angaaer mig, som ey løse tør Faderens Skoerem,
Blind er jeg vel ey som han, bruger dog tit min Lorgnet.
Tag da nu her, uden Spøg, tiltakke med hvad jeg dig byder!
Ingen redelig Mand giver dig Meer end han har.